

آخر سخن

مهرجویی فیلمسازی بود بانگرش و درکی عمیق و تا حدود زیادی مسلط به ابزار سینما، فیلمسازی بود در میانه‌ی جریان اصلی و جریان تجربی، مهمترین فیلمساز دریوند دادن مردم به فرهنگ اصیلشان و در عین حال منتقد به همان فرهنگ، مهمترین فیلمساز در به وجود آوردن گونه‌ی جدیدی از بازیگری جلوی دوربین و در نهایت مبین فلسفه‌ی شرقی و ادراک اشتراکاتش با فلسفه‌ی غربی، مهرجویی سینمای اجتماعی راستین بودند نه آنچه امروز به این عنوان می‌شناسیم، فیلمهایی عصبانی و با سمه‌ای مزین به تیتراهای زرد روز که حتی چند روز پس از دیدنشان رنگ می‌بازند و همه چیزشان را می‌دهند تا کف و هورا بخزند و یقیناً هیچ ازشان نمی‌ماند.

* احمد مرادی پور

